சர்வாபீஷ்டமங்களம் [illegible]

ஸ்ரீபகவத்தியா[illegible]மாலிகை

இஃது

சித்தூர்ஜில்லா ஆறுகாடுத்தாலுக்கா வைச்சார்ந்த

நாட்டேரி அக்ராரத்தில் வசிக்கும்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

சோ. செல்லப்[illegible] இராம மவர்கள்

சுபுத்திரராகிய

தண்டல்

ஆறுமுக முவர்களின் வேண்டுதலினால்,

இராணிமாநகரம்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

மு. முனிசாமி அவர்கள் சுபுத்திரராகிய

ஸ்ரீமத்பாகவத

பாலகவி,

ஆ. மு. மாரிமுத்து தாசப்பண்டித ரவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

Madras:

PRINTED AT ST. JOSEPH'S PRESS.

No. 63, POPHAM'S BROADWAY.

10th May 1888.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

சாத்துகவிகள்.

இஃது:

அஷ்டாவதானம்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ பூவை கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களா லியற்றிய

வெண்பா.

பாலகவி மாரிமுத்து பண்டிதன் ஞாலத்திலுளார்
பால்கவி யின்னல்களைப் பாற்றுமெனப்-பாலகவி
சீர்பகவத்யான கிரணமாலிகைச் சொல்லச்
சூர்கிகழப் பாவெளுத்தாள் சூழ்ந்து.

இஃது:

சிந்தாதிரிப்பேட்டை வித்வான்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ. தி. சிதம்பர முதலியாரவர்களா லியற்றிய

வெண்பா.

ஏர்பகவத்யான வியற்கிரண மாலிகையைச்
சீர்பரவச் செப்பினமை தேருமினற்-பேர்பரவு
மன்னன் முனிசாமி மாதவத்து மாரிமுத்தென்
கன்னன் மொழிப்புலவன் காண்.

இஃது.

கோப்பளன்சேரி ஸ்ரீமத்பரமபாகவத பாதரேணுக்களி
லொருவராகிய

ம-ா-ா-ஸ்ரீ விஜயரங்க முதலியாரவர்களா லியற்றிய

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

பூவிலயனும் புரிதரனிந்திரன்
தேவருந்தினகரன் றிகழ்ஜனகாதியர்
அ[illegible]புலத்திய ஞதிவதிட்டரும்
மகத்வகௌசிக மாதவமுனிவரும்
வியாசபராச வீணாநாரதரும்
கியாதம்பரீடருங் கீர்த்தித்துய்யும்
மாதவனடிமலர் வணக்க முற்றுய்ய
போதமாமிந்நூற் பொற்புறப்புனைந்து
பகவத்தியானக் கிரணமாலிகைபகர்த்
தகும்பெயரளித்துத் தரணியிலீந்தான்
இராணிமா நகர்வாழெழில் முனிசாமிப்
பராவுதவத்துறு பயனெனவுதித்தோன்
மன்னும்பாலகவி மாரிமுத்து
என்னுந்தாசனோர் நாவலனே.

சாத்துகவிகள்.

இ:ஃது.

[..]த்தாதிரிப்பேட்டை

வித்வான்,

ம-௱-௱-ஸ்ரீ தி. சிதம்பர முதலியாரவர்கள்

மாணுக்கராகிய

ம-௱-௱-ஸ்ரீ ஆரணி சின்ன கேசவுலுநாயுடு அவர்களா லியற்றிய

வெண்பா.

சூர்திகழுநாந்த[..]மார் கோவிந்தன் பொன்னடிக்குச்
சீர்தியான மாலிகையைச் செப்பினுன்-பார்புகழும்
பாலகவி மாரிமுத்துப் பண்டிதனற் பண்புடையோன்
மேலதவிக்கார் [..]ர்[..] மேல்.

சாற்று க[..]ள் முற்றும்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஸ்ரீ பரமபாகவத பாதரேணுக்களி லொருவராகிய

ல. மு. திருவாய் மொழிபிள்ளைதாசரா லியற்றிய

நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

ஓதற்கரியவொரு நான்மறைமுதற்
றீதற்றுளாயுஞ் செஞ்சொற்சுருதிகள்
ஓதித்தெளிந்து வுணர்தவத்துற்ற
நீதிசேரன்பர் நிதந்துதித்தாடும்
பெரியப்பொருளாம் பேதையேற்கருளும்
அரியரிமுகுந்தன் ஆதி[..]ராகன்
கரிமுனம்வந்தருள் கா[..]ஷியளித்தோன்
திருவடியாவிச் சேயா[..]
பகவத்யானக் கிரணமாலிகையென
தகைமையோடியற்றி தாரணிபுகழுங்
கதலியசோலைங் கார்வயல்சூழும்
மதிதவழிராணி மாநகர்வாழும்
மன்முனிசாமி மகிழ்தவத்துற்ற
பன்னும்பாலகவி பாமாரிமுத்து
இன்கனிதேன்பால் கண்டெனக்களிக்க
சொன்னயமுடனே தொகுத்தளித்தனனே.

முற்றும்.

3188

ஸ்ரீ

சர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்.

ஸ்ரீ பகவத்தியான கிரணமாலிகை.

நான்முகம்.

ஸ்ரீ உடையவர்துதி - நேரிசைவெண்பா.

சீரார் பகவத்தி யானக் கிரணமெனும்
பேராருமாலிகையைப் பேசவே-ஏராரு
நன்னெறியையுன்னியே நாடவருட்பூதூரான்
பொன்னடியை யென்மனனே போற்று.

ஸ்ரீ ஆழ்வார்கள்துதி - கட்டளைக்கலித்துறை.

வாரணங்கூவ வருமாதி-மூல-வமலன்மிசை
தாரணி-மீதினிற்-றங்கிருணீங்கி-நல்-வாழ்வுபெற
காரணமாகு மிந்நூலினைப்-பாடக்-கருணைசெயும்
பூரண-வாரியன்-பொற்கழலே நிதம்-போற்றுதுமே.

ஸ்ரீ ஆஞ்சனேயர்துதி - சந்தவிருத்தம்.

சுடருறுகிகிரி விட்டநுகரா வறுபட
விடாறு கரிமுனம் வருமிறையைச் சொல
தடவரை நெரிபட வலைகடலைக் கடந்
திடுதிட மாருதி திருவடித்துணையே

தாயார்துதி - கலிவிருத்தம்.

சுடர்மாமணி பூரகதொல்பதியிற்
றிடமாய் நடமாடிடு சீதரன்மேல்
கடமேகிடு முன்றுதியைக் கழற
இடர்நீக்கு மிலக்குமியைப் பணிவாம்.

குருதுதிவிருத்தம்:

ஆவலுறு மடியவர்களுளத் தெஞ்ஞான்று
மகலாமலருள் புரியு மமலநாதன்
தாவரஞ்சேர் கைலையானயனுந் தேவர்
தவமுனிவ ரிந்திராதி டெவருமேத்தும்
மூவுருவாய் முத்தொழில்செய் முகுந்தன்மீது
முற்றுமென்றன் பவமதனை மொழியுமிந்நூற்
காவலுறு மென்குரு ரங்கையதாசர்
கனகபதங்களைத் துதித்துக் கருத்துள்வைப்பாம்.

அவையடக்கம் - விருத்தம்.

பூமாதுறையு மணிமரு மப்பேர் தார்கண்ணன் புயவணைமேற்
காமக்கடனீந் தருட்பெறுதற் கருதுந் துதிகளதுகூற
நேமிதன் பாற்கலையனைத்து நிலைக்கவாய்ந்து தேர்ந்துணர்ந்த
நாமாதருட்கொ-ணுவலர்தம் நற்பாதம் மெம்பொற்பூவே.

நூல்.

அருள் வேண்டல்.

உயிர்வருக்க தேவாரப்பதிகம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம் - இ - ம் - சங்கராபரணம்.

அரிஹரி ஆதிமூலா அநந்தகல்யாண சீலா
விரிதரு மறைகளுணர்கும் விளம்புதற் கரியமாய
அருவுரு மொன்றுமின்றி யனைத்துமாயப் பரந்தருட்சி
தெரிவரு நிலையான்றேறத் தெளிவருட்புரிகுவாயே. (க)

ஆதியுமந்தமில்லா வருவுரி வனைத்துமாய்நின்
றோதியே துதிக்குமென்றனுறு வினைதீர்வதென்றோ
நீதிசன்மார்க்கஞான நிலையையானுய்யுமாறு
சோதிநல் லுருவைக்காட்டித் துணையருட் புரிகுவாயே.

இகபர மிரண்டினுக்கு மினியநற் சுகத்தைவேண்டி
புகரறத்தேடுமென்றன் புந்தியுள் ளிருந்துநீயும்
பகையொடு களவுஞ்சூது பாவதுற் செய்கைமாற்றி
தகைமைசே ருன்துகாட்சி தனையருட் புரிகுவாயே. (ங)

ஈன்றளித்தழிக்குந் தெய்வமெக்[illegible]தீ யொருவனல்லால்
தோன்றுமிவ் வுலகிலுண்டோ[illegible]டி தன்னைச்சார்ந்த
ஆன்றமாமறைகள்கூறு மாறுயா[illegible] றுதிக்கவென்றன்
மான்றல்மாசனைத்து மாய்த்[illegible]ர மருட்புரிகுவாயே. (௪)

உன்னுதற் கரியதான ஓம்நமோ நாராயணவென்
றென்னுமந்திரமே யல்லாவினிப்தாரகம் வேறுண்டோ
பன்னுமென் மனமொன்றாகிப் பக்திமேற் கொள்ளுமார்க்கம்
இன்னதென் றறிவித்[illegible]ன்பா லெழிலருட்புரிகுவாயே. ()

ஊழ்வினைப் பயனுலிந்த வுலகினிற்பிறந்தழிந்து
தாழ்வுறத்திரிந்தலைந்து தவிப்பது நீதிதானோ
சூழ்குழன்மாதராசை கடிந்துமெய்ஞ் ஞானமோங்கி
வாழ்வுறக்கருணைதந்து வரமருட் புரிகுவாயே. (௬)

எழுதவுமுடியா தென்றனிட ரினைத்திரமின்னைத்
தொழுகையு மறியேனிந்தத் தொல்பவக்கடலிலாழ்ந்து
பழுதுடனழியுமென்மேற்பட்சம் வைத்திடுவாயாகில்
முழுதுமென் குறைகடீர்வேன் முன்னருட்புரிகுவாயே.

ஏதமற்றுலகிலென்னை இதிகலைக் குள்ளாகாமற்
போதமொன் றளித்துகாத்துப் புகாறவமுதமூட்டிப்
பாதகரூத்ரபாவை பருங்கிறனுகா முன்னஞ்
சாதுரூத்திரக் [illegible]யிற்றைத் தானருட்புரிகுவாயே. (௮)

ஐந்துபூதங்களாலே யானுருக்கொண்டு மண்மேல்
வந்துபட்டிடும் பாடிந்தவாறென வுணர்தற்கில்லேன்
இந்தபாழ் ஜெனனமென்னை யினியெடுக்காமலுன்றன்
சிந்தையுண் மகிழ்ச்சிக்கூர்ந்து சீரருட்புரிகுவாயே, (௯)

ஒருவனீதெய்வ மென்[illegible]முணர்விலா மூடனென்மேற்
கருணைசெய்யாதுகைவிட் - டகலிற்பதுவோநீதி
தருணமென்றும்மைகாடித் தவிக்குமென் மனதிடேறக்
கருடவாகனனேவந்து காத்தருட்புரிகுவாயே, (௰)

ஓங்குவட்டத்தின்மேலா யொளிர்விடு சக்ரமென்னும்
பாங்குளலலாடந் தன்னிற்பரிவுட னடனமாடும்
நீங்கரும்பொருள்ளா முன்றனிலையை யாரறியவல்லார்
ஈங்கியானறியுமுக்தி யெனக்கருட் புரிகுவாயே. (௰௧)

பதிகம் - முற்றும்.

ஸ்ரீ வைகுந்தன்பேரில் அஷ்டகம்

மூலமும் - உரையும்.

கலிவிருத்தம் - பிரிதிசைவண்ணம்.

சீர்கொண்டமாத் திருவேங்கடத் தெழுமூலகின்னருணோதய
கார்கொண்டமா மணியிற்றிகழ் கமலக்கழலிணையாந்தொழ
நார்கொண்டபூ சிகொன்னகாவிலாருமிக் கவிபூவென
வார்கொண்ட வென்றுதிக்காகவா வைகுந்தனே வைகுந்தனே.

(இ-ள்.) அதிகசிறப்பு மேன்மையும் பொருந்திய திருவேங் கடமென்னும் திருப்பதியில் அருணோதயஞ் செய்வதுபோல் நீலநிற ரத்தினமானது பிரகாசிக்க சர்வஜீவாத்மாக் களுக்கெல்லாம் ஆதி யாகத் திருவுருக்கொண் டெழுந்தருளிய தேவரீரது வாரிசமல ரையொத்த வுபயசரணார விந்தங்களை வாசனையைத்தரும் புஷ்பங் களைக்கொண் டர்ச்சிப்பதுபோல்என்னுவினு கூறும்கவிதையாகிய பாமலரைக்கொண்டு துதிக்க அஞ்சலென் றருளைக்கொடுக்க வந்த ருளவேண்டும் ஸ்ரீவைகுந்தனே-எ-று. (க)

அன்னைக்கருகுழிவிட்டு நா னன்றுண்முதலிதுகாறுமே (லோ
கின்னப்படிவெனவோதொணு வின்னல்துடைப் பவரார்கோ
உன்னியுனைத்துதிகொண்ட பேருறுதொல்லை நீப்பதுநீயலால்
வண்ணப்பெருங் கடன்மேறுயில் வைகுந்தனே வைகுந்தனே.

(இ-ள்.) சுவாமி-இவ்வுலகின்கண் அன்னையாரதுகெற்பத்தினு ள்ளே யுருவாகி-பத்து-திங்களுஞ் சென்றபின்-பூமியிற்பிறந்து-அது முதலிதுநாட்பிரியந்தம் - அடியேன் படும்படியான பாவதுன்பங்க ளைச் சொல்லமுடியாததால-வருத்தத்தினால் மனம்நொந்து-துதிக் கும்படியான வடியார்களுடைய குறையைத் தீர்த்தாளுதற்குதே வரீரேயன்றி வேறெவரிருக்கிறார்கள் ஆகையினால்-அன்புசுரந்தரு ளவேண்டும் வல்லமைமிருந்த பாற்கடன் மிசை யோகநித்திரைசெ ய்தருளிய ஸ்ரீவைகுந்தனே-எ-று. (உ)

எறும்புக் கடையானைமுத-லெவைகட்கு மேலிவைமேலெ
வுறுமானிட சன்மத்துளே யுறைபாவமோட்டி துன்புகள்
தருமேதுமேதனிற் றரணிதனிலுன்னடி பணியாதலால்
வருமியாவையுந் தவிர்த்தாளுதி வைகுந்தனே வைகுந்தனே.

(இ-ள்.) சுவாமி-தேவரீ ரிவ்வுலகின்கண்-சிருஷ்டித்தருளிய எறும்புக்கடையானை முதலாகிய-எண்பத்தினான் கிலட்சம்-ஜீவஜெ

ந்துக்களில் வுயர்வாகிய மானிடஜெனனமாக - அடியேனைப் பிறப்
பித்து - பற்பல துன்பங்களால்-யான்-சகிக்கமுடியாமல் அலட்டும்
படியான-காரண மியாதோவெனில் - பூமியில் - பருவகாலமறிந்து
உம்மைவணங்காதகொடியேனுகினதாலல்லவோ-துன்பங்கள்வியா
பித்தது- ஆகையினுலே-யினியாகிலும்-தேவரீரை வணங்கி-நன்மா
ர்க்கத்தை யனுசரிக்கும்படியான-வரத்தைக்கொடுத்து எனக்குண்
டாகியசஞ்சலங்களைநீக்கியருளவேணும்ஸ்ரீவைகுந்தனே-எ-று. ()

வேதன்விதிப்படியன்றியே-விளையாதுவேறதுவன்றியும்
ஓதியுனைத்துதிமானிடர்க் குறுமவ்விதி யிலையென்றுமே
சாதுக்களானவர்கூறிடும் சதுர்மாமறை யுரைக்கின்றதால்
வாதைகளேனது தீரையா வைகுந்தனே வைகுந்தனே.

(இ-ள்.) சுவாமி-பூலோகத்தில் சர்வத்திராளுக்கும்தமதுதிரு
நாபிக்கமலத்துதித்த பிரமதேவனுகப்பட்டவர் விதித்தகட்டளைப்
படியே நடக்குமேயன்றி வேறில்லை ஆகிலும் அக்கட்டளைக்குப்
பயந்துதேவரீரைத்திரிகாலமுந் தோத்தரிக்கும் மானிடர்கள் தேவ
ரீர்திருவருளால்அக்கட்டளையைக்கடந்து யாதொருவாதனையுமி
ல்லாமல் நித்தியானந்தபரவசமுற்றிருப்பார்களென்று சாதுக்களா
கிய ரிஷீஸ்வரர்கள் வசனித்த சதுர்வேதங்கள்முறையிடுகிறதினுல்
உம்மையே கதியென்றுநம்பியிருக்குமெனக்கு இந்தவாதனைகளை
யேன்வைத்தீர் சீக்கிரம் தீர்த்தருளும ஸ்ரீவைகுந்தனே-எ-று. (ச)

காசும்பணங்கைமட்டிலே - கனபெண்டீர் தாமனைமட்டிலே
பேசுந்தமர்சுற்றஞ்சுதர் - பெற்றூர்சுடுநிலமட்டிலே
நேசித்திருவினைமட்டிலே - நிலையென்னுடன் வூருவாரிலை
வாசத்துளாயணி மார்பனே - வைகுந்தனே வைகுந்தனே.

(இ-ள்.) சுவாமி-இவ்வுலகத்தின்கண்-ஆசையென் றிசைக்கப்
பட்டதொல்லாம் என்னுள்ளேமூடுறுவநோக்குமளவில்-காசும்பண
மும் - பொன்பொருளு மிவைகளாசையானது - என்கைமட்டிலே
நிற்கும்-என்னைவருந்திப் பெற்றதாயாரும் - என்றேகசுகத்தையனு
பவிக்கும்படியான பெண்சாதியு-மிவர்களாசை - வீடுமட்டிலேநிற்
கும் என்தந்தை தமயன் யான்பெற்றபிள்ளை-மற்ற சுற்றத்தாராசை
களானது-சுடுகாடுமட்டிலே நிற்கும்-யான்மிகவும் சந்தோஷத்துட
ன்புரிந்த-நல்வினை தீவினையானது-என்மட்டிலே நிற்கும்-கடையி
லும்மைச் சேரும்படியான மார்க்கத்துக்கேதெதுவெனில்-மேற்கூ
றிய யிருவினையில் - தீவினையையகற்றி-நல்வினைக்குரிய ஆசையை
யெனக்குத் தந்தருளும்-வாசனைபொருந்தியதிருத்துளபத்தையணி
ந்த மார்பையுடைய ஸ்ரீவைகுந்தனே-எ-று. (ரு)

குருதந்தை தாய்மனநோயுறுங் குடிகேடருங்குலதேவுனை
வரம்வேண்டியே பணியாதவர்-வருநோயுளார்கவிதைச்சொலார்
திருக்கோயிலைத்துதியாதபேர் - தினதீயுள்ளோனக்கவ்விதம்
வருவித்திடாதருட்கூராயா - வைகுந்தனே வைகுந்தனே.

(இ-ள்.) சுவாமி-இம்மையில்-குருவைப்பழித்தபேர்களும்-தவங்கடந்துபெற்ற-தாய்தந்தைகளது மனதைநோகச்செய்த - குடிகேடரும் குலதெய்வமாகிய-தேவரீரை-வணங்கி-நல்லவரத்தைப் பெற-பூசனைப் புரியாதவர்களும் - தேகத்தை வருந்தும்படியான-தீராதநோயுள்ளவர்களும்-சீதேவியினுடைய வஜீகர-அம்சத்தைப் பெறாதமுகத்தையுடையவர்களும் - தேவாலயங்களைக் கண்டு-சிரம்வணங்காத - பாபகர்மிகளும் - செந்தமிழினாலுமக்கு- கவிமாலையைப்பாடி சூடாதவர்களும் - இவர்களெல்லாங் கடையில்-பிரயோசனமற்று-கொடிதான நரகத்துக் கேதுவானவர்களல்லவோ-ஆகையினால்-இவ்விதமுற்செய்கைக-ளடியேனுக்குள்ளிராமல்நீக்கிநற்செய்கையான வரத்தைக்கொடுத்தருளவேண்டும்ஸ்ரீவைகுந்தனே-எ-று.

வசுதேவனார்க்குறுபாலனாய் வருநாளிலே வலிமைப்பெறுங்
திசைக்கஞ்சனோ டதிகூராரைச் செறுச்செய்து காத்ததுமற்றது
நிசமாமிவைபெரிதல்லவே - நிதநாய்படுமயர் கேடதின்
வசைதீரவே வரமீந்துகா - வைகுந்தனே வைகுந்தனே.

(இ-ள்.) சுவாமி-சுவர்க்க-மத்ய-பாதாள -மென்னும்-திரிலோகங்களுக்குள் ஜீவித்திருக்கும்-சர்வாத்மாக்களுக்கெல்லாம் - தேவரீரே ஆதிகாரண கர்த்தாவாகவும் - அன்னைதந்தை குருவாகவுமிருக்க-ஆதியில் வசுதேவ மகாராஜனுடைய புத்திரசோபமென்னுங் குறைதீரும்படி தேவரீரே அவ்வசுதேவனுக்கு புத்திரனாக-ஸ்ரீகிருஷ்ணவதாரங்கொண்டு பிறந்தகாலத்தில் - நான்குதிசையும் அதிரும்படி போர்செய்யும் வலிமையையுடைய-கம்சனையும்-அவனைச்சார்ந்த-வனேகசூரரையுங்கொன்று - ஜெயங்கொண்டு-வசுதேவன்முதலாய்மற்றயாவரையுங் காத்திரக்ஷித்ததை யெண்ணிப்பார்க்குமிடத்திலதுபெரியதல்ல இப்போதுநாயேன்படும்படியான துன்பங்களை தவிர்த்து அடியேன்வேண்டும்-வரமென்னும் சம்ரக்ஷணை புரிந்து ரக்ஷிப்பதேபெரியதாகும் - ஸ்ரீவைகுந்தனே-எ-று. (எ)

இருசெல்வமுங் குறையாக்கரமிடு தன்நிறைக்கைநாளிலே
பெறுமோட்சமும்வருசூட்சமும்பெரியோரிடத்துறுகேண்மையு
நிறைஞானமுந் திருசோபிதநிகழ்சேவையு மிவையாவுமே
வரந்தந்துகாத்திடப் போற்றினேன்வைகுந்தனேவைகுந்தனே.

(இ-ள்.) சுவாமி-இப்பூமியின்கண் ணடியேன்-ஜீவித்திருக்குமளவுந் தேவரீரைக் கேட்டுக்கொள்ளும்வரமியாதோவெனில் இருசெ

ல்வமென்னுங் குறையாத செல்வசம்பத்தும் நிறைவானகல்வியும் வழங்கும்படியான - தானதன்மங்கள் - குறுகாம லிடும்படியான கைகளும் - அறிவிற்சிறந்த பெரியோர்களுடைய சிநேகமும் - நன்மார்க்கம் நிறைந்தஞானமும் - தேவரீருடைய மருமத்தி லெழுந்தருளும் என்தாயாகிய - ஸ்ரீமகாலட்சுமியினுடைய - மகாசோபிதமுள்ள-கடாக்ஷ சேர்க்கையானது - அடியேனுக்குவேண்டிய நன்மைகளை வருவிக்க என்முகத்தில் விளங்கவும் - கடையிலெனது-ஆத்மாவானது சேரும்படியானமோட்சவீட்டைப் - பெறும்படியான குக்ஷத்தையும்-இவ்வகையாஃவரங்களை அடியேனுக்குக்கிருபைசெய்தருள வேணுமென்று - வணங்கிப் பிராத்திக்கிறேன் ஸ்ரீவைகுந்தனே-எ-று. (அ)

அஷ்டகம் - முற்றும்.

ஸ்ரீ மந்நாரணன் - கண்ணிகள்.

அண்டபகிரண்ட வகிலப்புவனமெல்லாம்
உண்டுமிழ்ந்தஞான வொளியே நந்நாரணனே. (1)

கார்வண்ணகாத்திடனே - கமலக்கண்ணனுவனேயான்
ஏர்கவியாற்றுதிக்க வினிதுணைவா நாரணனே. (2)

வன்னத்திருக்கடல்மேல் - வடபத்திர சாயியென
உன்னியான் பாடவருளுகதருளு நாரணனே. (3)

மேலோரெவரும் விள்ளற்கரியதிரு
மாலேயுனைப்பாட வருந்தாருநாரணனே. (4)

பாடவகையறியேன் - பதம்பணியுமாறறியேன்
நாடுமெனக்கிரங்கி - கலந்தாரும்நாரணனே (5)

புண்டரீகக்கண்ணு - போதன்றனையளித்த
தண்டுளபமார்பா - தயாபரனென்னாரணனே. (6)

பஞ்சாயுதம்படைத்த - பக்தபராதீனனே
அஞ்சலென்றெனைவந் - தாண்டருளுநாரணனே. (7)

தேவர்க்கமுதளித்த தீனதயாளனெனு
மூவர்க்கொருமுதலாய் - முளைத்தஎன்னாரணனே. (8)

தத்வாசனயோக சாஸ்விதனே சாம்ராஜிய
பத்மாசனிமகிழும் - பார்த்திபநாரணனே. (9)

வேதவேதாந்த மெய்ப்பொருளே வப்பொருளின்
நாதமெனவேவிளங்கு - நண்பனென்னாரணனே. (10)

பாண்டவர்கடூதா - படியளந்தநின்பதத்தை
வேண்டுமெனக்கருட்செய் - விமலநன்னாரணனே. (11)

கல்விக்கடலே கருணைத்திருவுருவே
சொல்லுக்கடங்காத சுகஷீநாரணனே. (12)

தேடற்கரிதான திரவியமே தேனொழுகும்
வாடாதவக்கனியே - வசுதேவநாரணனே. (13)

இகமும்பரமுமா யெப்பொருட்கு மேனிலையா
யுகந்தருளிநின்ற ஓம்நமோநாரணனே, (14)

ஆ[illegible]வில்லாவாற்றலோ டன்பருளமுளைத்த
வளமிகுந்த செம்பொருளின் வைப்பேநன்னாரணனே. (15)

பல்லாயிரங்கோடி பாருயிர்க்குளானவகை
எல்லாமுன்செயலலவோ எந்தாய்நந்நாரணனே. (19)

ஆகையினாலிவ்வடிமை யப்பனேநின்னடிக்கு
பாகமுடனோர்மனுவைப் பகரக்கேணாரணனே (17)

தந்தைதாயின்கருவில் தானயனுமேபொருத்த
வந்துமண்மேற்கண்டசுகம் - வனையக்கேணாரணனே. (13)

ஜாண்வயிற்றுக்கிரைதேடி - சலித்[illegible]மனதயர்ந்து
நான்கெட்டுநின்றழுது நலிந்தேன்[illegible]ணாரணனே. (19)

பெண்ணாசைகொண்டுயான் - பேயபிடித்தேதிரிந்து
மண்ணாசையுங்கொண்டு மடிந்தேன்காணாரணனே. (20)

காமக்களைப்பட்டு - கருத்தழிந்திடர்பாய்ந்து
நேமங்களைவிடுத்து நின்றேன்காணாரணனே. (21)

கொலைகளவுஞ்சூது கோது[illegible]கைத்ரோகமெல்லாம்
நலமெனக்கைகொள்ளவிது ஞாயமோநாரணனே. (22)

எண்ணாதவெண்ணமெலா மெண்ணியே வென்றன்மனங்
குணணிப்புண்ணாகுதையோ - குறைதீருநாரணனே. (23)

கைப்பொருளெலாந்தோற்று - காரணனேநின்றுதியா
மெய்ப்பொருளுந்தோற்று - விழித்தேன்காணாரணனே. (24)

அந்தோவெனதுகுறை யாரிடத்திலப்பமென
இந்தப்புவியி லியம்புவேனாரணனே. (25)

பாரிலடியேன்கண்ட பண்ணுஞ்சுகங்களெல்லா
நீரிற்குமிழாகு நிலையலவோநாரணனே. (26)

கூட்டத்துடன் பலபேர்கூடியெனைச் சூழ்ந்திருந்தும்
ஓட்டம்பிடிக்குமுயிர் உண்மையினாரணனே. (27)

தந்தைதாய்சுற்றந் தான்றமயன் பிள்ளைபெண்டீர்
வந்தெமனழைக்கவுடன் வருவரோநாரணனே. (28)

கண்டதெல்லாம் பொய்யதுகாண் - கண்மூடிநின்றுமனங்
கொண்டதெல்லாம்பொய்யான கொள்கையேநாரணனே. ()

என்னமென்றென் விதிவசப - யினியான்முறையிடுவேன்
குன்றுவருளுடைய கோவிந்தநாரணனே. (30)

எத்தனையான்சொன்னாலு மென்னளவென்மேலுன்றன்
சித்தமிரங்காக்குறையென் செய்தேனாரணனே. (31)

வீண்காலம்போக்கி வெகுண்மறலிக்கஞ்சி
நான்செத்திடவுனக்கு நலமோகாணாரணனே. (32)

சாவுமுட்டென்று தானெண்ணிப்பாராமற்
கோவக்குணம்படைத்துக் குறைவுற்றேனாரணனே. (33)

சாகாவரம்பெற்று - சந்ததமுமிவ்வுலகில்
வாதாயிருந்தவரார் - வரையுங்காணாரணனே. (34)

வரம்பெறவே ததிபிதுவே வைகுந்தாவென்பவத்தை
தாமாயதஞ்செய் தருள்புரியுநாரணனே. (35)

அருளாரும்போக்ஷமே ஆண்டவனேயற்புதனே
பொருளாருங்கற்பகப்பூங் கொத்தேதனாரணனே. (36)

பூத்துமணங்கமழும் பொற்பிதழ்சேர் பூவரும்பே
தீர்த்தாகந்தநதியின் றொளிவோனாரணனே. (37)

கண்ணேகருத்தே காணுவரும்பொருளே
எண்ணேஎ[illegible]யன் - நிறையேநன்னாரணனே. (38)

உயிருக்குயிரே[illegible]மையே இன்மையிலா
செயிரற்றபூரணமென் - தே[illegible]ரணனே. (39)

கண்டாருளமகிழுங் கைக்குநெல்லிக்கனிபோற்
கொண்டாடுமோன குருவேநன்னாரணனே (40)

கிரணத்தழகொழுகுங் கேசவனே-சீதரனே
கருணைத்தருமுனையான் காண்பதென்றுநாரணனே. (41)

கண்ணாரக்கண்டு காணுபெற்றவசமுறல்
எந்நாளோயானறியே னெந்தலேநாரணனே. (42)

மனத்துயரம்போக்கு - மாமருந்தேயென்றனுள்ச்
சினத்துயரம்போக்கச் செய்யாயோநாரணனே. (43)

வாரணத்தைக்காத்தவரு மாதிமூலாநீ
பாரிலெனைக்காப்பதுமோர் பாரமோநாரணனே. (44)

தூய்யபாஞ்சாலியர்க்குத் துகிலளித்தமாதவனே
பையல்தனேக்காராதென் பாவமோ நாரணனே. (45)

மாயாபிரபஞ்ச - வாழ்க்கையதைச்சகியேன்
ஓயாக்கவலையற வுகந்தாளும்நாரணனே. (46)

சகிக்கயினிவசமோ தாமோதரா வென்னைத்
தகிக்கும்வினைதீரத் தானருளும்நாரணனே. (47)

பாவநெறிக்குட்படுத்தும் பழிவலைகள்பற்றறவே
காவர்க்கடவுளெனைக் காத்தருளு நாரணனே. (48)

...க்கடனுனக்கே - கருணைபயோதரனே
தேக்கும்பேரின்பந் தெருளோநன்னாரணனே. (49)

போற்றித்துதிப்போர்க்குப் போதமளித்துமனந்
தேற்றும்படிசொரியுந் தேனுகுநாரணனே. (50)

தருணத்திலேயுதவுந் - தாதையேநின்னடிக்குச்
சரணஞ்சரணமெனத் - தற்காரும் நாரணனே. (51)

ஸ்ரீமன்நாரணன் கண்ணிகள் - முற்றும்.

மனநொந்துகிளத்தல்.

நேரிசைவெண்பா.

ஆடுங்கறங்கெனவே - யவனிப்புலகினவை
நாடுங்குரங்காய் நலிமனதே - தேடரிய
அருள்யாமடைவ தல்லாமல்வே...
பொருள்தேடி வாழ்வதெல்லா... (1)

பொய்யாவரமளிக்கும் போதாருங்கண்ணனையே
மெய்யென்றுளங்கருதி வேண்டினல் - மையலதைப்
பற்றறுக்கும் பாழ்மனதே பாவக்குணமகல
நற்றவத்திற் கெய்துமுன்னுள். (2)

நாளுங்கவனமூட னற்பதத்தைச் சாராதார்
கோளும்பொய் சூததிகமேகொண்டு - மீளும்
வழியேதுங்காணுர் வாகையினல்ஞான
விழிகொண்டுநீ மகனேவேண்டு. (3)

வேண்டும்படிக்கின்பம் விளைவிக்குமாதவனை
வேண்டித்தவஞ்செய்ய வேண்டினல் - பாண்டவர்க்கு
துணைதந்தகோவிந்த னரவிந்தந்தூய
புணையாமிது நிசங்காண். (4)

காணவரிதானக் கண்ணன் கழல்மறந்து
வீணுக்கேநாட்போக்கிவிட்டாயே - நீணிலத்தில்
எல்லாம்பொய்யாகு மென்மனமே நீயறிந்து
வல்லபரனைத் துதித்துவாழ். (5)

மனதொடுகிளத்தல் முற்றும்.

எக்காலக் கண்ணிகள்.

அண்டபிண்டமும் நிறைந்த - வாதிநாராயணனைத்
தொண்டுபூண்டுள்ளத் துதிப்பதினி யெக்காலம் (1)

ஆலிலைமேற்பள்ளிகொள் - ளச்சுதனின்பச்சைநிறக்
கோலத்திருவடியைக் கூடுவதுமெக்காலம். (2)

இல்லாளுமைந்தரினிய பலசுற்றமெலாம்
பொல்லாதவென்று புறங்கூறலெக்காலம். (3)

ஈரமிலாநெஞ்சத் திழிந்தார்க்கிதம்பேசி
வீரமழியாமுன் வீடடைவதெக்காலம். (4)

உள்ளங்கனிந்தெல் லுளம்புகுந்தேகாந்த
வள்ளல்பதங்கண்டு வாழ்வுறுவதெக்காலம். (5)

ஊனெனும்புசெந்நீ ருநுகடம்வீழுமுனம
நானெனுமாணவத்தை - நசித்தெரிப்பதெக்காலம். (6)

எல்லாம்படைத்த வெம்பெருமான் சேவடியைச்
சொல்லாற் கம்பெறுவதெக்காலம். (7)

ஏகபரம்பொருளை நாளுமுன்னியுன்னி
யோகத்துறையேறு முணர்வடைவதெக்காலம், (8)

ஐம்புலனைவென்று யானும்பகையொழித்து
நம்பிக்கைகொண்டரியை நாடுவதுமெக்காலம். (9)

ஒருமைப்படமனதை யோடாமலேநிறுத்தி
யருமைத்திருவடிக்கா - ளாவதினியெக்காலம். (10)

ஓங்காரமெய்ப்பொருளை யூகித்துவுள்ளுணர்ந்து
ஆங்காரநீங்கியரிக் காட்படுவதெக்காலம். (11)

குறையற்றபேரின்பக் கார்க்கோசில் வாய்மடுத்தே
நிறைவானபூரணத்தி னிலைகொள்வதெக்காலம். (12)

காற்காங்களோய்ந்து - கண்ணொளிவாமணிநட்டு
தோற்பதுமைசோராமுன் - சுடரறிவதெக்காலம். (13)

கிருபைநிறைந்தொளிருங் கேசவனின் றாண்மலரை
இருகரமுங்கூப்பி இறைஞ்சிநிற்ப தெக்காலம். (14)
கீழ்மூன்றாம்பீடக் கீதமணிபூரகத்துள்
வாழ்ஞானதேசிகனை வரங்கேட்ப தெக்காலம். (15)
குணங்குடியாமௌனக் கோட்டைக்குள்ளேபுகுந்து
மணங்கமழு மாற்பதத்தை வாழ்த்துவது மெக்காலம். (16)
கூசாமஞ்சிமுனைக் குண்டலிக்கு வாழ்ந்தறிவை
வாசியோகஞ்செய்து வாழ்ந்திருப்ப தெக்காலம். (17)
கெண்டைக்கண்மாதர் கிளத்துஞ் சுகங்களெல்லாம்
நண்டுவளைக்கொப்பெனவே நான்வெறுப்ப தெக்காலம். (18)
கேவலத்துக்குள்ளாகிக் கெட்டொழிந்து போகாமுன்
றாவுபரமார்த்தனையே தான்றுதிப்ப தெக்காலம். (19)
கையான்மலர் தூவிக் காலையிலு மாலையிலும்
பொய்யாதபாதமதைப் பூசிப்பதெக்காலம். (20)
கொண்டல்நிறமொளிறுங் கோபாலனின்சேவை
கண்டென்மனங்குளிர்ந்து - கதியடைவதெக்காலம். (21)
கோதில்பதின்மருளங் கொண்டா[illegible] மெய்ப்பொருளைப்
பூதலத்திலென்னுட் பொருந்தவை[illegible]பதெக்காலம். (22)
சஞ்சலத்திற்பாழ்மனது சலித்துவாடாமலுமே
தஞ்சமெனவே முகுந்தன்றாள் சேர்வதெக்காலம். (23)
சாகப்பிறந்தடிமைச் சத்தோய்ந்து சாகாமுன்
தாகந்தீரவமுதந் தான் பருக[illegible]. (24)
சிற்றின்பக்கல்வியெலாந் - தீதி[illegible]யிகழ்ந்து
பெற்றின்பஞானப் பீடடைவதெக்காலம். (25)
சீதத்துளபமலர் சேர்த்தணியு மெய்யோனின்
பாதப்பணிசெய்ய பகுத்தறிவதெக்காலம். (26)
சுரதநீரோடி - தோலூறுங்கேணியதில்
பரதவித்தாழ்காமல் - பதம்பெறுவதெக்காலம். (27)
சூத்ரக்கயிறறுந்து தோணிக்கவிழாமுன்
பாத்ரமாமுக்திபய னடைவதெக்காலம். (28)
செத்தசவம்போலிருந்து ஜெபதபமோடிருமனனைப்
பத்தியுடன்கைக்கொண்டு பவமறுப்பதெக்காலம். (29)
சேஷசயனமிசைத் தேவனிருப்பதையான்
நேசத்துடன்கண்டு நிதம்பணிவதெக்காலம். (30)

சைதன்யவஸ்துவெனுஞ் சாஸ்விதசுயம்பாகு
மெய்தவத்து பேரொளியில் விளங்குவது மெக்காலம். (31)
சொக்கப்பிசோத் தாயுமிவாலெனிலைவத்து
தக்கபனங்கொண்டேறத் தான்றுணிவதெக்காலம். (32)
சோம்பித்திரிந்துடலைச் சோதனைக்குளாகாமல்
பாம்பின்மேனிர்த்தமிடும் பதம்பெறுவதெக்காலம்! (33)
ஞாலந்தனையளந்தோ னுமந்தனைநாவில்
வேலையிதுவென்று - விரும்புவதுமெக்காலம். (34)
திருணந்தருணமிது தற்காத்துதவுமென
சரணஞ்சரணமெனத் தாள்புகுவதெக்காலம் (35)
தாபாவமுதளிக்குந் தற்பரனின் பொற்பதத்தை
ஓயாமல்நாடி வருந்திகொள்வதெக்காலம். (36)
திரணந்தனை துளைத்து சீர்நறலையுட்பாய்ச்சி
வருங்காரணமறிந்து வாழ்ந்திருப்பதெக்காலம். (37)
தீநரகமில்வாழ்வின் செயலெல்லாமாற்றிவைத்து
வானுலகத்தேட - வழியறிவதெக்காலம். (38)
துறந்தார்மனங்குளிர - தூயமிர்தம்பெய்யும்
பிரந்தாவனத்தோனைப் பிடித்துய்வதெக்காலம் (39)
தூதுசென்று பாண்டவர்க டுய்யசபதமெலாம்
பாதுகாத்துமுடித்தோன் பதம்பெறுவதெக்காலம். (40)
தெய்வஞ்சீருமலென்றன் - தீதெல்லாமாற்றிபதத்
துய்யமனதறிவி லூன்றுவதுமெக்காலம். (41)
தேவர்க்கமுதீந்த தேவாதிதேவனையான்
மேம்படிக்கிச்சை விளைவதினியெக்காலம். (42)
தையல்னா[illegible] [illegible]வித்தலையாமனுமே
மெய்யன்புடனுள்ள மேவுவதுமெக்காலம். (43)
தொன்மைப்பழவடியார் சொல்லுஞ்சுருதிபடி
நன்மையுறவென்மனது நாடுவதுமெக்காலம். (44)
தோத்தரித்து பல்லாண்டுதாய்மலர்தூவித்தொழுது
பாத்திரனுமென்று பயனுறுவதெக்காலம். (45)
நதிமுழுகிபலதிசையும் - நாடித்திரிந்தலைந்து
பதிசேர்வோமென்பதையான் பற்றறுப்பதெக்காலம். (46)
நானென்னுமாணவத்தால் நானிலத்திலேறுமாந்து
தானதவங்கெட்டலையா தருட்பெறுவதெக்காலம். (47)
பரமபதமளிக்கும் பாஞ்சசன்னியகரனைக்
குருவென்றுறுதிகொள்ளுங் கூரறிவதெக்காலம். (48)

மறையோதுநான்முகனை மாமலர்ப்பிறந்த
இறைவன்ருளென்னெஞ்ச மிணங்குவதுமெக்காலம். (49)
வரமளிக்கும் பொற்பதத்தைத வாழ்த்தியென துள்ளந்
திரமறிந்துமெய்யறிவிற் சேருவதுமெக்காலம். (50)
வாழும்படிக்கிருபை வைத்துமனதிரங்கி
வாழுமெனவாழ்த்தி வாழ்விப்பதெக்காலம். (51)

எக்காலக்கண்ணிகள் - முற்றும்.

இரண்டாம் - பிரிவு.

ஸ்ரீபகவத்தியான கீர்த்தனை.

விருத்தம்.

ஆதியந்தமுங்கடந்த வமலநாத
னரும்பொருளா யெவ்வுயிர்க்கு மாகியானேன்
நீதிநிறைந்தன்பர்சூழாத் திருவோக்கி
நிலையாகின் பூரணத்தினருளையூட்டுஞ்
சோதியெனுமாதவனே நின்பாதோதுந்
துயரமெலாம்போக்கி மனத்தூய்மையாக
வாதியெனுநாதாக்கள் வாழ்த்துமென்றன்
வன்னபதவரமெனக்கு வருள்செய்வாயே.

கீர்த்தனை - இ - ம் - கலியாணி - அடத்தாளசாப்பு.

பல்லவி.

அருள்புரிந்திடவேணும்-கமலக்கண்
அருள்புரிந்திடவேணும்.

அநுபல்லவி.

பரமதயாளகுண பக்தவற்சலமாயா
பத்மாசனிமகிழுந் தத்வாசனசகாயா. (அரு)

சரணம்.

1. கஜேந்திரமோட்சப்ரதாபா கருணாலய
காட்சியருண்மெய்தீபா
வசனலவினகாம்ப்ர - வாதாகினையேதுதி
மன்னும்ப்ரகலாதனன் வாழ்த்தும்ஸ்ரீரகுபதி. (அரு)

2. இன்னமெத்தனை சொல்லுவேன், என்றன்பவத்தை
எவ்வண்ணமாய் வெல்லுவேன்
பன்னகசயனனுவுன் பொன்னடிதானல்லாது
பாரினிவேறேது - பாவிமனந்தாளாது. (அரு)

3. வீசும்ப்ரகாசகரனே சங்குசக்ர
வெற்றிவிளங்குந்தீரனே
தாசன்மாரிமுத்து வாக்கிலெழும்பிரசன்னா
தசரதன்மகிழ் புத்ரவடிவாய் தோன்றியமன்னா. (அரு)

இ - ம் - செஞ்சுருட்டி - தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

கவியாற-நீ-என்றனையே-காத்தருள்வாயே.

அநுபல்லவி.

சலித்தென்மனது வாடுதென்செய்வேன் தசரதன்சேயே. (கவி)

சரணம்.

1. கமலநேத்ர-வமலசூத்ர-கார்வண்ணகாத்ரா
தமரக்கிண்கிணிக்கொஞ்சிடும்பொற்பதந்தானருட்பாத்ரா கவி

2. தத்வாஸனகுண - சாம்ராஜியசுக - சாஸ்விதமாயா
பத்மாசனிமகிழ் பாரத்தீபனேஎன்றன்-பவந்தீர்சகாயா. (கவி)

3. சேஷசயனசீதாமாதவ - திருவிக்ரமகோலா
தாசன்மாரிமுத்து நாவிலெழுந்திடுந் தாரகநூலா. (கவி)

இ - ம் - சுருட்டி - தா - ஜம்பை.

பல்லவி.

அந்தா - நிரந்தா - அரந்தரசுகாரம்ப
வநுபூதியுணர்வுறு வரமருளுமே.

அநுபல்லவி.

மந்த்ர-தாரகமூல-மாதவாஸ்ரீதர-மாயவாகோவிந்த
வசுதேவபுத்ர-ஹரி-அந்.

சரணம்.

1. அண்டமுழுதுண்டுமிழுங் கொண்டல்நிற வண்ணனுனைக்
கண்டுகண்டானந்தங் கொண்டுருகிடுந்
தொண்டருள்மகிழவருந் தண்டுளப மார்பனெனுங்
கோவிந்தவைகுந்த கோபாலஸ்ரீஹரி (அந்)

2. கிரணவொளியாபரணங் கீழ்மேற்புரண்டாட
கீதமணித்தண்டையுங் கிண்கிணிச்சிலம்பாட
சரணபங்கயமாட தோள்கரமாட
ஸ்வாமீநீயாக மிசைத்தாண்டிப்பவனே ஹரி. (அந்)

3. வீசும்பிரகாச சங்காழியொடு தண்டுவாள்
வெற்றிபெறு கோதண்ட விரகரனே
தாசனெனுமாரிமுத்து சாற்றுந்தமிழ்க்கருள
சந்ததமுமெந்தனிட வந்தனம்ஸ்ரீஹரி. அந்

இ - ம் - சங்கராபரணம் - தா - அடத்தாளசாப்பு.

பல்லவி.

சகித்திலனே - சஞ்சலகோரம் - சகித்திலனே.

அநுபல்லவி.

சகித்திலனேகுணஞ் - சுகித்திலனே - மினம்
பகைத்திலனே - மனந்திகைத்திலனே. சகி

சரணம்.

1. அல்லைத்தருபவ கொடியகவலையா
லழுனிலுருகுதேன் மெழுகாமெனதுளங்
கலகமதிலறிவிலக பலவித
மூலகுதனி லெழுபிறவிதுயரதை. சகி
2. குழலுமழகிய நுதலும்விருமுலைக்
குடமுங்கடிதட விடமுமிலகிட
பொழிபும்விழி கணைத்திகழும் விலைமகட்
புகட்டுமினியசொற் பகட்டுங்கபடதை. (சகி.)
3. தருணமாமிதுன் கருணைபுரியென
தனயன்மாரிமுத்து தாசன்பணிந்திடுங்
குருவாயெனதுட இருவமாகிய
கொண்டன்மேனிப்ர ஜண்டகோதண்டா. (சகி.)

இராகம் - மத்தியமாவதி - தா - ரூபகம்.

பல்லவி.

அதி - பதி - ஆதி - எதி - பதி - அருள்தர - கதி - ரகுபதி.

அநுபல்லவி.

கதியென்றனக்குனை யன்றிவேறிலை
கருணாகரப்ரபாகர குலமேவியவதிசுந்தர. (ஆதி.)

சரணம்.

1. இன்னமுஞ்சோதனைசெய்வது இனியென்றன்மனந்தாளாது
வன்னப்பெருங்கடல் வாழுமரிஹரி
வளராகமமுடிமீதினி லடமாடிமெணிமந்திர. (ஆதி.)
2. அருள்கொடுத்தநீயல்லவோ பொருள்கொடுக்க நான் சொல்ல
குருவொடுதெய்வந்தாரக நீயென்று [வோ
குறையோதிடுசிறியேற்கருளருளாகியவதிசுந்தர. (ஆதி.)

3. வாசத்துளவணிமாதவா வணங்குமென்றனக்காதவா
தாசன்மாரிமுத்து பூசிக்குந்தெய்வமே
தயவாகவேயெனையாளுதி கயமோதிடகயமாய்வரு. (ஆதி.)

இராகம் - நாதனுமக்கிரியை - தா - ரூபகம்.

பல்லவி.

நடனமாடினான் மாயன்
நடனமாடினான்.

அநுபல்லவி.

திடமாய்க்காளியன் தேகத்தின்மேனின்று. (நட.)

சரணம்.

1. அரனுமயனுமரியரியென வருக்கன்மதியுஞ்சரிசரியென
தரணியெலாந்தளதளவென தங்குஞ்சுடர்பளபளவென
சரணகமலந்தகதகவென தரளசரவைகிகிகிவென. (ந.)
2. தொண்டர்கள்கரங்குவிக்க குவிக்க தூயசுரர்கணந்துதிக்கதுதி
கண்டவர்கள்கொண்டாட கலியதுவும்வெருண்டோட [க்க
அண்டர்களுமலர்தூவ வமலனடிமிகதாவ. (நட.)
3. மாசற்றதேகங்கட்குலுங்க குலுங்க மாசுணகன்னிகண்கலங்க
தாசன்மாரிமுத்துபாட சருவசுருதிலயையுமீட [கலங்க
சாஸ்விதக்கரகழலுமாட தகதாமெனதாளம்போடக்
கக்கிடவிடநெக்கிடவுடல் சொக்குமரவமுடிமீதினில்
தக்கிடகிடதரிகிடகிடத்ததிமித்தகதாம்தோமென (நட.)

இராகம் - ஆரபி - தா - ஆதி.

பல்லவி.

மதுசூதனனே தருணம் மலரடிக்கென்றன்சரணம்
மதுசூதனனே தருணம்.

அநுபல்லவி.

சதுர்மறைமுடிவினி லிதமாய்நடனமாடும்
தாமோதரனேபாரில் தாசர்மகிழ்ந்துபாடும். (மது.)

ஏக-சரணம்.

பரமானந்தமளிக்கும் பாதாம்புயவிநோதா
பாவரகித ஞானபாத்ர மருளுநீதா
கருணாகரமுரா ஹரிஓம்பிரணவபோதா
காலன்றமர்க்குளெனைக் கைவிடாதருள்பாதா
தருமாமலர்த்துளவந் தானணியுமென்னாதா
தாசன்மாரிமுத்தோதும் தனியேபாண்டவர்தூதா. (ம.)

இராகம் - சங்கராபரணம் - தா - ரூபகம்.

பல்லவி.

திருவிக்ரம ஸ்ரீரங்கா ராமா
திருவிக்ரம ஸ்ரீரங்கா.

அநுபல்லவி.

கிருபயோதரா பிரணவ்முதலே. (திரு.)

சரணம்.

1. அருமறையினி லுரை தருபர குருமுரஹரிகருணாகர
அருளேதயவடி வருடர தருணந்தருணமிதுசீதர. [திரு.]
2. அரனுமயனுமண்டமதிர வரூபசொரூபவடிவமுதர
சுரருமுனிவ ரவர்களெதிர கிருதமாடுகிபுணதீர. [திரு.]
3. படிமீதினிலடிமைதேட கொடியகவலைதுயராஜாட
நெடியோன்றனையுமுழுதுநீட் குடிகொண்டுவென்மனதிற்கூட
பாசமறுத்திடும் வாசுதேவாயுனை தாசனுமாரிமுத்துபணியும்.

இராகம் - சக்ரவாளம் - தா - ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

ஜெகத்தீஸ்வரமா முராஹரிநாரண தேவாதிருவடிவரமருளே. ஜெ.
1 முத்திப்புரியென பக்திஸ்மரணை மொழிபவருளவருமுதறிவே.
2 தவகுறிபீடலலாடசாக்ர சாஸ்விதநடன தானரமேசே. [ளே.
3 ததியிதுவருள்புரி கதியென்றுய்யுந் தாசன் மாரிமுத்தமிழ்க்கரு.

எச்சரிக்கை.

இராகம் - சௌராஷ்டிரம் - தா - ஜம்பை.

கண்ணிகள்.

சீரார் துதிபரவுஞ் ஜெகத்தீசா ஸ்ரீநிவாசா
காரார்வண்ண காத்ரா என்னைக்காப்பாயெச்சரிக்கை

1. தருணமிதுவெனவென் றுய்யுந் தமியேற்கருண்முதலே
கருணாகரப்பொருளே என்னைக்காப்பா யெச்சரிக்கை. [சீ.]
2. இகமாகியப்பவமாய் கையிலெனைக் கைவிடாதருளுங்
ககவாகனமகிபா என்னைக்காப்பா யெச்சரிக்கை. [சீ.]
3. மாசில்பதின்மர்கள் பொன்னடி மலரைத்துதிசெய்யும்
தாசன்மாரி முத்துக்கருள் தருவா யெச்சரிக்கை. [சீ.]

மங்களம்.

இராகம் - வசந்தா - தா - ஆதி.

பல்லவி.

தேவாதிதேவனுக்கு ஜெயமங்களந்
தேவகிதன்பாலனுக்கு சுபமங்களம்.

அநுபல்லவி.

மூவுருவாகி முத்தொழில் புரியும்
பாவரஹிதபர மார்த்தசீலன் பக்தர்க்கநுகூலன்
பாக்யநிறைந்த சுகபோக யேக. (தேவா.)

சரணம்.

1. சாமளகாத்ர சதுமறைதோத்ர பூமகள்மனமகிழ்
புண்யகாதன் பொற்புளபாதன் போற்றவரிதானயேக. (தே.)
2. பதின்பர்மகிழும்பார்தாமனேபக்கர் துதிக்கும்படிக்ருபைசெய்
தூயநேத்ரன் சுயமானயாத்ரன் சுத்தசித்தமானயேக. (தே.)
3. தாசன்மாரிமுத்து சொற்றமிழ்க்கறிவாகிய மாசிலாமாமணி
யாகவந்த வகத்திலார்ந்த மாதவமுகுந்தயேக. தே.

வாழி-விருத்தம்.

திருவளரு மணிமார்பு மடிகள்வாழி
திகிரிசங்கம் தண்டொடுவில் வாளும்வாழி
மருவுபூமகளுடனே இருதாள்வாழி
மறைநான்கு ம்தின் மாரரியர்கள்வாழி
கருதுமடியவர்குமா கட்களிக்கவாழி
கருணைபெறமாரி முத்துதாசன்சொன்ன
கருவாருஞ்சேர்பகவனு டத்தியானமென்னுந்
தனிகிரணமாலிகையு வாழிமாதோ.

ஸ்ரீபகவத்யானக் கிரணமாலிகை முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஆசாரியர் எம்பெருமானர் திருவடிகளே சரணம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

இக்கிரந்தத்திற்கு கையொப்பம் வைத்தவர்களின் பெயர்கள்.

இராயவேலூர்.
க. ஸ்ரீநிவாசநாயுடு.
மா. இலாசர்.
இராணிமாநகரம்.
கோ. சுப்பிரமணி.
பூவிருந்தவல்லி.
பூ. வை. இரத்தினம் பிள்ளை.
பிராங்கிசைலம்.
சி. இரட்டைமலை.
சின்னமலை.
வ. சின்னசாமி.
சென்னை ஜெகநாதபுரம்.
வே. தம்புசாமி.
ஆமிரந்தபாக்கம்.
மு. ஆறுமுகம்.
நா. முனிசாமி.
மு. சடையப்பன்.
அ. பாளையம்.
க. முனிசாமி.
வீ. பாளையம்.
அமீர்பாக்கம்.
து. பொன்னுசாமி.
தி. தாசப்பன்.
பெ. கொடியான்.

அமீர்பாக்கம்.
சி. ரா. வெங்கிடாசலம்,
கா. கிருஷ்ணப்பன்.
H. வெங்கடேசய்யா.
வேலூர்.
தி. க. பெரியண்ண நாய்க்கன்
மக்கித்தோட்டம்.
பெ. ஐயாசாமி.
ஆல்தோட்டம்.
பெ. பார்த்தசாரதி பிள்ளை.
த. இ. மரியான் பிள்ளை.
ஆறுமுகம்,
சிந்தாதிரிப்பேட்டை.
ம. முனிசாமி.
எ. வெங்கிடாசலம்.
பெரியமேட்டு.
M. C. மதுரை.
சி. பெருமாள்.
வேப்பேரி.
ச. இலாசர்.
வாசகப்பாமேஸ்டர்.
ஐ. பாளையம்.
லா. ஆபிரகாம்
பொ. இராஜகோபால்.
ம. ஜோசேப்பிள்ளை.

முற்றும்.